

De Heilige Porfirios van Kafsokalivia

en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis

Christina Nikitara-Kremmyda

De Heilige Porfirios van Kafsokalivia

en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis

De Heilige Porfirios van Kafsokalivia en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis

Christina Nikitara-Kremmyda

Doctor in de filosofie

Vertaald door Hanno Uittenbogaard

Oorspronkelijke titel:

Ὁ Ἅγιος Πορφύριος ὁ Κασοκαλυβίτης
καὶ τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ τέκνον Πατὴρ Δανιὴλ Γούβαλης

© 2023-2024 Morfi ekdotito (Μορφὴ ἐκδοθήτω)

& Christina Nikitara-Kremmyda, Athene.

© 2026 Uitgeverij Orthodox Logos, Nederland

www.orthodoxlogos.com

ISBN: 978-1-80484-262-1

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/
of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Christina Nikitara-Kremmyda

De Heilige Porfirios van Kafsokalivia

en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis

Uitgeverij Orthodox Logos

Opdracht

Dit werk wordt opgedragen tot
eer van de Almedelijdende
Drie-ene Godheid.

Ter ondersteuning van het
Heilig Klooster van de Geboorte
van de Moeder Gods te Asten in Nederland.

*Stel mijn tranen voor Uw aangezicht,
zoals Gij beloofd hebt (Psalm 55,9)*

Inhoud

Archimandriet Arsenios Kotsopoulos	8
Archimandriet Daniël Gouvalis	13
Voorwoord.	15
Hoofdstuk 1	18
Hoofdstuk 2	22
Hoofdstuk 3	23
Hoofdstuk 4	26
Hoofdstuk 5	28
Hoofdstuk 6	30
Hoofdstuk 7	34
Hoofdstuk 8	36
Hoofdstuk 9	38
Nawoord.	44

Mijn hartelijke dank gaat uit naar mijn
echtgenoot Nikolaos Kremmyda
voor zijn veelzijdige ondersteuning.

Hartelijk dank voor de hulp en steun
van de heer Athanasios Martinos
en zijn familie.

Archimandriet

Arsenios Kotsopoulos

Citaten uit zijn boeken *De perfecte timing van Christus* en *Ver-rassingen van de Genade*:

De heilige Porfirios zei: “Wanneer je alles en iedereen liefhebt en jezelf overlevert aan Christus en je van binnen alle gevoelens tot rust laat komen, dan kun je zelfs kanker tot stilstand brengen. Ik lijd al tien jaar aan kanker aan de hypofyse, maar ik zal niet sterven aan kanker, want al vanaf mijn kinderjaren vroeg ik aan Christus om samen met hem te lijden. Ik wilde boven alles naar Hem verlangen in mijn pijn. En kijk, nu heeft Hij het me gegeven. Ere zij God!”

Wat een woorden, mijn God! Hoeveel liefde, verlangen, verering van de Beminde. Dit is de manier om alles binnen in je tot rust te brengen. Alle passies en zwakheden, alle geestelijke en lichamelijke verlangens. Dit is hoe de Tegenstander zal stoppen met ons bestaan overhoop te schoppen, zolang we maar vasten, waken, bidden en werken van barmhartigheid doen. Houd van alles en van iedereen. Geef je over aan de liefde van Christus. Dit is het geheim! Wat is het allemaal waard? Moeten we ons losschudden van moeilijkheden om verslaafd te raken aan genot, of moeten we dankbaar zijn in onze gevangenschappen om onze vrijheid te kunnen voelen?

Godsdienstvrijheid en de scheiding van Kerk en staat zijn voornamelijk het werk van Constantijn de Grote en eerste

regel van onze Kerk. De Orthodoxe Kerk ondersteunt de vrije wil van de mens. Een mens moet *willen* om iets te doen. En herinner je je vader Porfirios die zei: “Nou, ik spreek met niemand over Christus als hij dat niet wil, als hij mij er niet om vraagt.” Dat zei hij niet uit eigenbelang, maar uit respect voor de vrijheid van anderen. “Ik bid voor hen, ik doe zelfs nog wonderen voor hen, maar ik spreek niet met hen. Ik wil dat hun ziel zich opent en dat ze mij ernaar vragen.”

Een andere keer vertelde hij wie de echte ijverige is: “Kijk, de ijverige is niet hij die alles kapotmaakt, maar juist hij die heel veel van onze Christus houdt. En wanneer de ziel het lichaam verlaat, dan overstijgt hij Engelen, Heiligen en demonen, alles, en hij kleeft aan en wordt één met Christus.” Hoe mooi!

En tegen iemand anders die een behoorlijk ernstig probleem had en ging huilen, zei hij, omdat het probleem onoplosbaar leek: “Luister, mijn kind, God heeft je een kleine beproeving, een kleine moeilijkheid, een klein probleem toevertrouwd. En jij, in plaats van blij te zijn met wat Hij je heeft toevertrouwd, gaat bij de pakken neerzitten en treurt? Zeg: ‘Mijn Christus, moge het gezegend zijn!’ Aangezien U dit hebt gekozen, heeft mijn zwakheid dit bepaald en U verdraagt het, gezegend zij het. En bedankt, mijn God.”

Ik herinner me wat de gezegende vader Porfirios zei tegen een groep kinderen die bij hem waren: “Kijk, degenen die je komen vertellen wat ze hebben, houd ze niet tegen, ga niet met ze in discussie, maar geef ze de moed om je alles te vertellen! En vertel zelf niets... Het is genoeg dat ze het je hebben verteld.”

Vader Porfirios zei ook: “Al wie rechtopstaand het Nieuwe Testament leest en vooral de Evangelien, die doet tegelijkertijd een eredienst, die bidt en bestudeert de Schriften en al het andere mooie. En dikwijls zonder het zelf te weten.” Zo zei vader Porfirios ook: “Nou, het zijn niet allemaal moorde-

naars, niet allemaal rotzakken die misdaden begaan, maar het zijn ongebonden mensen, ze strijden niet, ze biechten niet, ze hebben geen berouw, ze bidden niet, ze proberen het niet. Het zijn goede zielen, maar ze blijven zoals ze zijn, ontwortelde wijnstokken, zoals de populaire uitdrukking zegt. En het kwaad vangt ze op en tilt ze op. En het zorgt ervoor dat ze moorden begaan en nog veel meer, en dan, na een tijdje, krijgen ze er spijt van, raken ze van streek, lijden ze, hebben ze het gevoel dat ze in de hel zijn.”

Vader Porfirios zei over onze nationale dichter (Homerus): “Kijk, mijn kind, hij die door God bezielde was, wat voor niveau hij bereikt heeft? Alle anderen bleven ver daaronder. De oude dichter Euripides, de filosoof die van het toneel uitgesloten werd, wat zei hij? ‘Gelukkig de mens die van de geschiedenis geleerd heeft.’” Vader Porfirios vulde dit aan: “Mijn kind, de geschiedenis is heilig, de Byzantijnse geschiedenis, maar vooral de geschiedenis van de Turkse bezetting, die voor ons de Goede Vrijdag voor ons volk was.”

Basilios de Grote heeft ooit eens gezegd: “Anderen leren niet van onze woorden, maar van ons voorbeeld, vooral de jongeren, die niet doen wat we zeggen, maar die doen wat wijzelf ook doen. Laten we daarom niet proberen andere mensen met woorden te dwingen. Als je iemand uitscheldt die iets fout gedaan heeft, wat zal hij dan doen? Niet alleen zal hij niet naar je luisteren, maar hij zal zich ook proberen te verdedigen en aan te tonen dat je geen gelijk hebt. Boven alles zal zijn hart zich voor je sluiten. Maar als je hem met rust laat en niet op hem scheldt of hem probeert te dwingen, dan wordt zijn hart week, jullie worden vrienden, langzaam maar zeker zal hij dicht bij je komen en uiteindelijk die dingen zeggen die jij tegen hem gezegd zou hebben. Laten we daarom vooral tot God die dingen zeggen, die we eigenlijk tegen andere mensen zouden willen zeggen. We willen dat een mens verandert, dat hij berouw heeft en inkeer, laten we dat

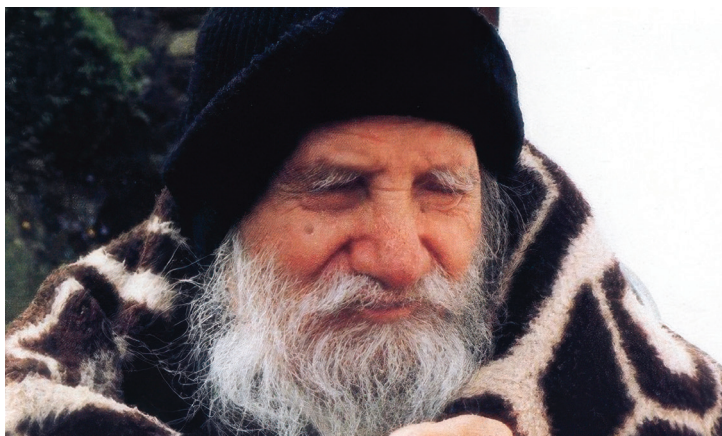
daarom tot God zeggen en hem liefhebben. Laten we geduld hebben en geduld, zoals de ouden zeiden, overwint alles.”

Ik herinner me dat vader Porfirios een keer met de auto op weg ging, een kennis zat achter het stuur, toen ze bij een verkeersbord kwamen die een gevaarlijke bocht aangaf. Toen zei hij: “Stop, mijn zoon, laat ik hier God loven en bidden, want hier zijn veel auto’s naar beneden gestort. De duivel is hier komen staan en heeft ze uit de bocht gegooid. Het is niet alleen de schuld van de mens of van zijn snelheid.” Vader Porfirios zei eens: “Laat de mensen maar praten. Het is niet nodig dat je ze raad geeft of verwijten maakt. Later, als er een vriendelijk en geschikt woord in je opkomt, zeg het op dat moment. Zeg ook een gebed voor ze, of ze er nu om vragen, of juist niet.”

Er bestaat een beroemd gesprek tussen de Heilige Silouan de Athoniet en de Heilige Nikolaos Velimirovitsj, toen deze laatste verbleef in het Russische klooster van de Heilige Panteleimon op de Heilige Berg, in de laatste decennia van de vorige eeuw. Vader Silouan voerde de bisschop in in de wereld van het geestelijke gebed. Op een keer vroeg vader Nikolaos: “Vader Silouan, wordt uw geest en uw gebed niet verstoord door de vele mensen hier? Zou het niet beter voor u zijn om te gaan wonen in een *asketerion* in Karoulia zoals vader Artemios of te gaan leven in een eenzame grot zoals Vader Gorgonios?” Vader Silouan antwoordde: “Ik leef al in een grot. Mijn lichaam is de grot van mijn ziel. En mijn ziel is de grot van de Heilige Geest. Ik houd van het volk Gods en ik dien het zonder uit mijn grot te komen.” Ook Nikolaos schiep deze verborgen grot in zichzelf, zodat hij niet verstoord zou worden door de onrust van de wereld.

Laten we tot slot kijken naar wat de Heilige Porfirios, die zich het liefst wilde opsluiten in een Kerk om de Heer te aanbidden, zei tot de inwoners van Achladeri in Evvia. Zij waren wantrouwend geworden toen hij hen vroeg of hij zich

mocht vestigen in de Kerk van de Heilige Antonios in de omgeving van hun dorp en wilden hem weggagen. Alleen al uit zijn woorden kunnen we begrijpen hoe groot zijn liefde was: “Kind, op deze plek hielden je grootouders heel veel van me, ze biechtten bij me en ik legde ze te ruste op het kerkhof van de heilige Charalambos en nu wil je me weggagen uit Agios Antonios? Geeft niet, ik ben niet bedroefd, maar ik wil je zeggen: ik hou van je, ik ben niet verbitterd, ik zal weggaan, ik zou niet willen dat je bedroefd was.”

Uitgeverij Orthodox Logos

- *De Orthodoxe Kerk: Verleden en heden* – Jean Meyendorff
- *Biecht en communie* – Alexander Schmemmann
- *Verliefd Zijn op het Leven* – Samensteller: Maxim Hodak
- *De Orthodoxe Kerk* – Aartspriester Sergei Hackel
- *De mensenrechten in het licht van het Evangelie* – Nicolas Lossky
- *Geboren in Haat Herboren in Liefde* – Klaus Kenneth
- *Hegoumena Thaïssia van Leouchino: brieven aan een novice*
- *Het Jezusgebed* – Een monnik van de oosterse kerk
- *Gebedenboek Voor Kinderen: Volgens De Orthodox Christelijke Traditie*
- *Dagboek Van Keizerin Alexandra* – Keizerin Alexandra
- *Mijn ontmoeting met Archimandriet Sophrony* – Aartspriester Silouan Osseel
- *Stap voor stap veranderen* – Vader Meletios Webber
- *De Weg Naar Binnen* – Metropoliet Anthony (Bloom) Van Sourozh
- *Geraakt door God's liefde* – Klooster van de Levenschenkende Bron Chania
- *De Heilige Silouan de Athoniet* – Archimandrite Sophrony
- *The Beatitudes: A Pathway to Theosis* – Christopher J. Mertens
- *De Kracht van de Naam* – Metropoliet Kallistos van Diokleia
- *De Orthodoxe Weg* – Metropoliet Kallistos van Diokleia
- *Serafim van Sarov* – Irina Goraïnoff
- *Feesten van de Orthodoxe Kerk – een Leerzaam Kleurboek*
- *Catechetisch Woord over het Gebed van het Hart* – Aartspreiester Silouan Osseel
- *Naar de Eenheid?* – Leonide Ouspensky
- *Bidden Met Ikonen* – Jim Forest
- *Onze Gedachten Bepalen Ons Leven* – Vader Thaddeus Van Vitovnica
- *Alledaagse Heiligen En Andere Verhalen* – Archimandriet Tichon (Sjevkoenov)
- *Geestelijke Brieven* – Vader Jozef De Hesychast
- *Nihilisme* – Vader Serafim Rose
- *Gods Openbaring Aan Het Menselijk Hart* – Vader Serafim Rose
- *In De Kaukazu* – Monnik Merkurius
- *Terugkeer* – Archimandriet Nektarios Antonopoulos
- *Weest ook gij uitgebreid* – Archimandriet Zacharias (Zacharou)
- *Orthodoxie en de religie van de toekomst* – Vader Serafim Rose

- *Grégoire Krug – Notities van een Ikonenschilder*
 - *De Orthodoxe Verering van Maria 'De Theotokos' – De heilige John Maximovitch*
 - *Christus het nieuwe Paaslam – Valentina Zander*
 - *Drieëndertig Dwazen om Christus – Spyridon & Isidora*
 - *De zin van ons leven – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *De Nieuwe Mens – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *Akathist van dankzegging aan de Heilige Drie-eenheid*
 - *Het Jezusgebed – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *Geloof en Wetenschap – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *De Schoonheid der Heilige Liturgie – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *Orthodoxe spiritualiteit – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *De Heilige Porfirios van Kafsokalivia en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis*
 - *De Openhartige Verhalen van een Russische Pelgrim*
-
- *Orthodoxe spiritualiteit – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *De Nieuwe Mens. – Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *De Schoonheid der Heilige Liturgie - Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *Geloof en Wetenschap - Archimandriet Adriaan (Korporaal)*
 - *Our Orthodox Holy Family – Deacon David Lochbihler, J.D.*
 - *Prayers to Our Lady East and West – Deacon David Lochbihler, J.D.*
 - *The Joy of Orthodoxy – Deacon David Lochbihler, J.D.*
 - *The Inner Cohesion between the Bible and the Fathers in Byzantine Tradition – S.M. Roye*
 - *St. Germanus of Auxerre – Howard Huws*
 - *Elder Anthimos Of Saint Anne's – Dr. Charalambos M. Bousias*
 - *Orthodox Preaching as the Oral Icon of Christ – James Kenneth Hamrick*
 - *The Final Kingdom – Pyotr Volkov*
 - *From Manhattan to the Holy Mountain of Athos by Thodoris Spiliotis*
 - *Shepherd's Journal – Sister Patrikia*

In een wereld die steeds meer wordt gekenmerkt door onrust, verwarring en geestelijke dorheid, wijst dit boek een andere weg. *De Heilige Porfirios van Kafsokalivia en zijn geestelijk kind vader Daniël Gouvalis* is een liefdevol en diepgaand getuigenis van levende heiligheid binnen de Orthodoxe Kerk.

Aan de hand van levensbeschrijvingen, persoonlijke herinneringen en talrijke getuigenissen ontvouwt zich het beeld van twee nederige dienaren van God, die door gebed, ascese en onvoorwaardelijke liefde talloze mensen hebben genezen – naar ziel en lichaam. Hun woorden en stilte, hun onderscheiding en respect voor de vrijheid van de ander, maken dit boek tot een geestelijk kompas voor onze tijd.

Dit werk is geschreven voor zoekenden, lijdenden en twijfelaars, maar ook voor ieder die verlangt naar innerlijke rust en waarheid. Het nodigt de lezer uit om opnieuw te ontdekken dat, zoals de heilige Porfirios zei: “Wanneer wij Christus liefhebben, wordt alles genezen.”

